

регіонах України, є наступні [3, с. 135]:

- недостатнє інституційне забезпечення інвестиційної політики в регіонах;
- неефективність окремих інструментів фінансування капітальних проєктів;
- низька ефективність розподілу інвестицій.

З нашої точки зору, пріоритетними напрямками активізації інвестиційної діяльності в регіонах України повинні стати такі:

- покращення інвестиційного клімату в регіонах, зокрема шляхом інформаційно-аналітичного забезпечення формування інвестиційного іміджу регіону;
- розширення переліку інструментів залучення інвестицій, зокрема через застосування державно-приватного партнерства;
- створення на території регіону технопарків, наукових парків та бізнес-інкубаторів;
- розвиток міжнародної взаємодії у сфері інвестування.

В цілому слід зробити висновок, що інвестиційна діяльність в регіонах країни – це невід’ємна складова, яка відіграє вирішальну роль в процесі забезпечення стабільності їх розвитку.

Література.

1. Мороз М.О. Інвестиційна безпека України: дис. ... канд. екон. наук: 08.00.08. Київ: ДВНЗ «Університет банківської справи», 2019. 252 с.
2. Нечипоренко А.В. Фінансові інструменти стимулювання регіонального розвитку в Україні: дис. ... канд. екон. наук: 08.00.08. Ірпінь, 2018. 270 с.
3. Деделюк К.Ю. Актуальні виклики активізації інвестиційної діяльності регіонів України. *Науковий вісник Мукачівського державного університету. Серія: Економіка*. 2015. Вип. 2(4). С. 133-137.

ВПЛИВ ІННОВАЦІЙНОГО ПРОГРЕСУ НА ЕКОНОМІЧНЕ СЕРЕДОВИЩЕ

МАЗУР О.О., К.Е.Н.,

МАЗУР О.В., СТУДЕНТКА,

**КИЇВСЬКА МУНІЦИПАЛЬНА АКАДЕМІЯ ЕСТРАДНОГО
ТА ЦИРКОВОГО МИСТЕЦТВ**

Інновації є ключовою рушійною силою економічного прогресу, які приносять користь споживачам, бізнесу та економіці в цілому.

В економічному плані інновація описує розробку та впровадження ідей і технологій, які покращують товари та послуги або роблять їх виробництво більш ефективним [1, с. 185]. Зовсім недавно інформаційні технології змінили методи виробництва компаній і канали збуту їхніх товарів і послуг, відкриваючи шлях до нових ринків і бізнес-моделей.

Оскільки інновації мають сильний вплив на макроекономічне середовище, ЄЦБ стежить за його розвитком і прагне створити економічні та соціальні передумови, що сприяють його розвитку [2, с. 201].

Метою Європейського центрального банку є підтримання стабільності цін. Через відсоткові ставки ЄЦБ впливає на умови фінансування економіки та, зрештою, на загальний попит на товари та послуги. Але довгостроковий потенціал зростання економіки, який залежить від інновацій, також визначає здатність ЄЦБ виконувати свій мандат.

Однією з головних переваг інновацій є їх внесок у економічне зростання. Простіше кажучи, інновації можуть призвести до підвищення продуктивності, тобто, збільшення виробництва при тих самих витратах. Підвищення продуктивності призводить до збільшення виробництва товарів і послуг, тобто до зростання економіки [4, с. 278]. Розробляються та впроваджуються нові ідеї та технології, збільшуючи виробництво з тими ж витратами. Збільшення виробництва товарів і послуг підштовхує до зростання заробітної плати та прибутковості компаній.

Інновації та зростання продуктивності є надзвичайно корисними для споживачів і бізнесу. Заробітна плата робітників зростає в міру зростання продуктивності. Таким чином, вони можуть купувати більше товарів і послуг. З іншого боку, компанії збільшують свій прибуток і можуть інвестувати та наймати працівників.

Спочатку інновації зазвичай обмежуються компанією, яка вперше використовує нову технологію, яку вона розробила. Але щоб дати повний результат, він повинен поширюватися на всю економіку та однаково приносити користь компаніям будь-якого розміру, які працюють у різних секторах, що називається процесом дифузії інновацій [3, с. 76].

Європа була місцем багатьох інновацій і залишається інноваційним регіоном, потенціал для інновацій. Але єврозона вже давно відстає від інших великих країн з розвинутою економікою з точки зору витрат на дослідження та розробки.

Більше того, поширення інновацій відбувається повільно. Успішні та високопродуктивні компанії особливо інноваційні, ті, що «відстають», мало виграють від інновацій.

Отже, структурні заходи щодо сприяння інноваціям включають збільшення витрат на дослідження, розробки та інвестиції в освіту, заходи щодо сприяння створенню бізнесу та встановлення процедур швидкого виходу з ринку для компаній-банкрутів. Компанії також можуть заохочувати інновації, інвестуючи в своїх людей чи власні дослідження і розробки.

Література.

1. Вівчар О.Й., Паранька Н.М. Інноваційна діяльність в Україні та напрямки її розвитку. Науковий вісник НАТУ України: зб. наук.-техн. праць. Львів: РВВ НАТУ України. 2019. Вип. 21.9. С. 183-187.

2. Микитюк П.П. Інноваційний розвиток підприємства: навч. посібник. Тернопіль: ПП «Принтер Інформ», 2015. 224 с.

3. Щербань В.М., Козубенко Л.Л. Товарно-інноваційна політика: навч. посібн. К.: Вид-во «Кондор», 2016. 396 с.

4. Юринець З.В., Гнилянська Л.Й. Інвестиційний та інноваційний менеджмент. Львів: Вид. центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2012. 320 с.

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ

***МІШНЬОВА Д.С., СТУДЕНТКА*,
ДЕРЖАВНИЙ БІОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ***

Якісні зрушення в сучасній економіці демонструють той факт, що відбулося значне перегрупування факторів і джерел, що визначають економічний розвиток. Звужені можливості традиційних ресурсів економічного зростання пов'язані як з наближенням фізичних меж їх використання, так і з ефективністю, що знижується, і збільшенням витрат на природоохоронні заходи. Це означає, що домінантою у становленні моделі економічного зростання у ХХІ ст. при переході до Шостого технологічного устрою суспільства має стати система інноваційних процесів, наукових знань, нових технологій, продуктів та послуг.

* Науковий керівник – Ткаченко С.Є., к.е.н., доцент